B O X

Va deveni Gogea Mitu un bun boxeur ?...

Dela o apariţie misterioasă până la Gogea Mitu de astăzi. Un super Carnera. Câteva dimensiuni. O ofertă de manajament făcută d-lui Ottulescu, şi un contract semnat cu Lancea. A fi sau a nu fi!...

N'aţi auzit de Gogea Mitu ?..

Nu se poate.

La-ţi văzut poate, la Moşi. Sau, l-aţi întâlnit pe stradă. Lung, interminabil de lung. Greu, teribil de greu, şi încet, grozav de încet. Abia mişcându-se.

Sau, dacă nu l-aţi văzut la Moşi şi nu l-aţi întâlnit pe stradă, l-aţi cunoscut dintr'un recent reportaj al nostru, în care l-am prezentat ca pe un super—Carnera român.

Nu l-aţi cunoscut nici din reportajul acesta ?

Iată atunci principalele detalii din acest reportaj, dedicat acum 8 luni lui *Gogea Mitu*, viitorul «*Carnera*» al boxului românesc.

O apariţie senzaţională

Uşa redacţiei s'a deschis încet de tot. Ca în filmele poliţiste. A scârţâit prevestitor, şi a făcut loc mai întâi unei mâini uriaşe.

Cea mai uriaşe mână pe care am văzut-o.

Apoi, a apărut un picior. Tot enorm. Şi însfârşit — după câteva secunde de palpitaţie generală — şi-a făcut apariţia un individ.

La început, am crezut că e Carnera (furios pe faptul că publicăm foiletonul lui Leon Sée). Într'o secundă ne-am şi înarmat deci cu un scaun în mână, cu o călimară în alta şi cu o scuză în italieneşte, argument decisiv pentru furia presupusului Carnera.

Individul însă s'a înclinat ceremonios şi a bombănit olteneşte :

— *Bună ziua !..*

Prin urmare nu era Carnera.

Uriaş însă, era. Şi furios, părea totuş. N'am dat deci drumul din mână nici la scaun, nici la călimară. Şi am tradus prompt scuza (pregătită în italieneşte pentru Carnera), în românește.

— *Cine e redactor de box?* a mârâit uriaşul.

Colegii au respirat veseli. Nu-i ameninţa pe ei.

Subsemnatul însă, a pălit şi mai tare. Am îngânat totuşi :

— «Eu !..

— «*Imi daţi voe !* m'a reperat individul întinzând din uşe o mână de aproape un metru şi jumătate şi adăugând protocolar: **GOGEA MITU** !..

Am îngânat involuntar:

— Imi pare bine !...

Deşi — recunosc sincer —nu mă bucuram de loc. Mi-am ghemuit mâna în pumnul lui, am zâmbit cât mai curtenitor, şi l-am asaltat cu o primă amabilitate :

—Luaţi loc !...

S'a aşezat greu, rămânând cu genunchii la înălţimea umerilor, şi-a suflat în mâini, să şi le răcorească şi şi-a trecut o mână prin păr, suflând:

— *Vreau să fac box !*

— Nu e rău am îngânat noi, mulţumiţi că nu vea altceva.

Un super Carnera

Şi fiindcă începuse să ne intereseze l-am privit atent: seamănă puţin cu Carnera. E mai mare însă. Mult mai mare şi mai greu.

Şi are o mână care-l va împiedica probabil să găsească o mănuşe.

E tânăr,

— Câţi ani ai ?

— *22.*

Şi e oltean. Calităţi esenţiale deci pentru un boxeur viguros. Şi în plus, nişte dimensiuni în faţa cărora Carnera nu mai rămâne decât un fleac.

— Ce înălţime ai ?

— *Doi metri douăzeci.*

— Şi cât cântăreşti ?

— *140 de kilograme.*

Adăugaţi la cifrele acestea 1 metru şi 31 perimetru toracic şi pumnii de cari vorbeam mai sus şi veţi complecta dimensiunile luptătorului Kujanpa.

Cu diferenţa că Gogea Mitu vrea să fie boxeur şi că este mult mai agil.

De la Circ...

Nu ne teroriza mărimea lui. L-am supus deci, unui interogatoriu, de astă dată, la persoana doua singulară.

— Dar până acum ce-ai făcut ?

— *Am făcut exhibiţii la circ!*

— Şi cum ţi-a venit ideia cu boxul ?

— *Citind cât câştigă boxeurii străini.*

— Numai atât ?

— *Şi în urma unei bătăi — s'a complectat noul Carnera — în decursul căreia am făcut knock-out cinci adversari.*

Dispărut

De atunci, Gogea Mitu a dispărut. A plecat unoeva prin provincie, vedetă de circ, a făcut oarecare vâlvă, a citit din nou viaţa lui Carnera (cu bilanţul exact al veniturilor acestuia) şi fiindcă a avut oarecare poftă de mâncare, s'a mai îngrăşat.

A ajuns la 150 de kilograme.

Acum două zile s'a întors din nou în Capitală.

A descins în «Gara de Nord», cu geamantane, cu o inepuizabilă poftă de mâncare şi un apetit teribil de a se face boxeur, şi ne-a chemat la telefon.

— **Alo, Gazeta ?**

— **Da.**

— **Aici Gogu Carnera.**

— **Da, da ! ne-am amintit noi.**

— **Daţi-mi vă rog adresa d-lui Ottulescu.**

I-am dat-o. A memorat-o. Şi eri dimineaţă, speriind câinii şi copilul unui vecin, a bătut (cât p'aci s'o spargă), la uşa d-lui Ottulescu.

O ofertă de manajament

Discuţia a fost simplă.

— *Vreau să-mi fiţi manager!*

— Să vedem dacă vreau şi eu ! a făcut rezerve d. Ottulescu, prudent ca întotdeauna.

Apoi, Gogea Mitu şi-a expus comercial oferta.

— *Mă ţineţi un an pe mâncare şi pe băutură, mă învăţaţi boxul, şi peste un an, aveţi 40 la sută din bursele mele.*

Patruzeci la sută din bursele unui probabil Carnera, constituesc o perspectivă interesantă.

— Nu e rău !.. s'a gândit d. Ottulescu.

Şi-a amintit însă imediat de perspectiva şi mai interesantă de a suporta un an mâncarea şi băutura unui om de 150 de chilograme, şi şi-a knok outat subit entusias mul.

— Adică, nu e chiar aşa bine!

Şi fiindcă, pe lângă plăcerea de a-avea un an în pensiune pe «*Carnera*» trebuia să-i comande şi un pat special — pe lungimea acestuia — a renunţat complet, explicându-i:

— Uite ce este. Pentru d-ta nu se găsesc adversari în ţară. Spakow nu-ţi vine nici până la brâu. Prin urmare în ţară nu eşti utilizabil. Vino deci să te antrenezi la «Tir», mâncă pe contul d-tale, şi între timp vom intra în tratative cu un manager străin.

— *Cu Leon Sée !* a pretins Gogea Mitu, hotărât să calce exact pe urma lui Carnera.

— Cum vrei ! a consimţit d. Ottulescu, hotărât să nu-l mai contrazică şi dându-i rendez-vous, pentru Luni, la Tir.

— Aşa dar, Luni după amiază la antrenament !

— *Bine, bine, a consimţit Gogea Mitu, făcând din uşe o ultimă tentativă de a intra în soldă la d. Ottulescu. Eu însă cred că tot mai bine ar fi să mă ţineţi un an pe mâncare şi pe băutură !*

La Lancea

Sunt de atunci, aproape opt luni.

Gogea Mitu a semnat un contract de manajament cu Lancea, şi de opt luni se antrenează la CFR, spărgând saci de nisip, speriindu-şi colegii de sală, întărindu-şi muşchii şi... făcând praf câteva chilograme de muşchi, după fiecare antrenament.

S'a schimbat.

E mai agil, mai sigur şi mai tehnic. Ştie să loveaască şi să se apere. Ştie să sară la coardă, ştie să înceapă un match şi să-l termine.

Revistele străine i-au reprodus fotografia şi au însoţit-o de comentării interesante. Carnera n'a auzit încă de concurenţa aceasta neaşteptată. Iar copii, când Gogea Mitu se plimbă pe stradă, se ţin stol după el, în chicote admirative.

Umberto Lancea are pentru el o stimă nelimitată. A declarat de câteva ori :

— Va ajunge boxeur mare !..

Anturajul este deasemeni confient. Iar câţiva din ceilalţi «maeştri» au dat admirativ din cap când au văzut progresele pe cari le-a făcut uriaşul.

Nu este deci exclus ca Gogea Mitu să ajungă un boxeur de clasă.

Înţepenit acum, boxul românesc şi-ar găsi în el un nou şi admirabil prilej de destindere şi afirmare.

Dar, va deveni Gogea Mitu boxeur mare ?

Iată întrebarea care-l însoţeşte până la debutul său şi pe care o dată cu Lancea pugilismul românesc o repetă cu o grije de nou şi îngândurat Hamlet : *To be, or no to be? A fi, sau nu a fi?...*

G. F

Capriciul soartei crude îl veţi plăti scump printr'o clipă de rătăcire. **Întrebuinţaţi deci** ca mijloc de prevenire **numai cel mai sigur**

Boxeurii români cari au activat în străinătate

Profesioniştii şi amatorii

de RADU OTTULESCU

Boxul este astăzi sportul cel mai cropsit.

Nu pentrucă — Doamne fereşte! — nu ar mai exercita nici o atracţie asupra maselor, cât mai ales din cauza condiţiunilor sale vitrege de existenţă.

Iarna şomează din lipsă de sală.

Pentrucă încercările timide făcute la «Gib» nu pot fi calificate drept organizări cu pretenţiuni de propagandă.

In atari condiţiuni nu trebue să mire pe nimeni faptul, că în iarna trecută boxul românesc nu s'a evidenţiat decât peste graniţă, şi'n condiţiuni, cari ne autorizâ să constatăm, că «nobila artă» nu duce lipsa elementelor de valoare. Este deci cu atât mai dureroasă constatarea, că nu s'a găsit încă nimeni, care să ridice — **toute proportion gardée** — un «Palat al sporturilor» şi cu atât mai îmbucurător este svonul, că în fine pe terenul Velodromului — este vorba, să se clădească o sală încăpătoare la îndemâna nobilei arte.

Se vorbeşte de 6000 de locuri.

De n'ar rămâne decât trei mii, din iuţeala cu care se propagă svonurile la noi şi încă admiratorii ar avea motive suficiente ca să bine-cuvinteze iniţiativa primarului Săbăreanu.

Este însă bine să se ştie că criza prin care trece boxul indigen, nu este gravă decât prin durata sa.

Astăzi, boxul mai dispune încă de un stoc apreciabil de boxeuri clamente de valoare cari nu aşteaptă decât prilejul să-şi evidenţieze din nou calităţile lor. Şi mai ales de un stoc de amatori, cari trebuesc neapărat utilizaţi în organizările viitoare, pentru a stimula curiozitatea publicului cu elemente noui şi a crea rivalităţile din cari a trăit în totdeauna boxul.

A organiza în vara aceasta, nesocotind imperatvul acesta, ar însemna a face operă negativă, dăunătoare intereselor vitale ale nobilei arte.

In această ordine de idei este cazul să ne ocupăm de boxeurii, cari s'au evidenţiat în iarna aceasta peste graniţă, fără să uităm, că Umberto Lancia ascunde în sala sa un gigant, care dacă va corespunde speranţelor sale ar putea să revoluţioneze din nou boxul, aşa precum Spakow acum câţiva ani a fost elementul în jurul căruia a gravitat întreaga noastră mişcare pugilistică.

PROFESIONIŞTII

Singurii profesionişti, care au activat iarna aceasta în străinătate sunt Spakow, Sandu Ion, Covaci, Nicolau, Wexu, Grgorescu şi Gerard (alias Gherasie).

De ultimii doi nu avem multe de spus.

In privinţa lui «Gherasie», ne mărginim doar să ne mirăm, pentrucă îşi ascunde adevărata sa identitate sub numele de «Gerard».

Grigorescu plecat să însoţească echipa C. F. R. în străinătate a boxat în mod accidental la Lyon, fiind învins la puncte.

Nicolau începuse să facă o carieră frumoasă la Paris, întreruptă prea repede din cauza întoarcerii sale în ţară.

Wexu a câştigat prin knock-out în Algeria, unde plecase să însoţească pe Al. Brown. Dacă mijloacele fizice ar fi fost la nivelul inteligenţii acestui boxeur, el ne-ar fi furnizat cu siguranţă un al doilea Lucian Popescu. Din păcate nu a avut rezistenţa necesară unui pugilist de clasă.

Covaci se sbate din greu, anul acesta, peste graniţă.

Matchuri multe, dar tot atâtea înfrângeri.

«Potcoavă» şi-a pierdut faima de odinioară. Se bate e drept, dar nu reuşeşte să spună ultimul cuvânt, în nici unul din matchurile disputate.

Sandu Ion, în schimb, este în plină ascensiune. Nimic surprinzător din partea unui boxeur, animat de voinţa de a parveni şi care nu trăeşte decât **numai** pentru box.

Elevul lui Chirilă, încăput pe mâinile lui Leclerc la Paris, a debutat în Franţa, printr'o victorie prin abandon şi o victorie la puncte.

In Anglia a terminat la egalitate cu Nipper Hampstone, care deţine o victorie asupra campionului Angliei, Johnny King.

Mai puţin norocos la Barcelona, Sandu Ion a cedat la puncte săvârşind greşeala de a boxa la un interval prea scurt, după matchul din Anglia, primul disputat pe distanţa de 12 reprize.

Ori cum Sandu Ion este un element de valoare, care va face o bună propagandă sportului românesc în străinătate.

Spakow a făcut peste graniţă în iarna trecută, mult mai puţin decât ar fi putut face.

Motivele nu sunt greu de ghicit.

Inchipuiţi-vă, că pe umerii lui Moţi ar fi stat capul lui Axioti, băiat serios, care a vrut, dar n'a putut, căci dacă putea cu voinţa pe care o avea, unde nu ajungea?.. — şi veţi înţelege până unde s'ar fi putut înălţa campionul nostru la toate categoriile.

Atâta timp cât Moţi nu se ocupă serios de meseria lui, la ce bun să mai fie luat în serios de alţii ?...

Iată de ce nu ne pierdem vremea să analizăm eşecul său din faţa lui Merlo Preciso.

Dacă şi-ar fi dat osteneala să se antreneze, italianul ar fi fost o jucărie în mâinile sale, aşa precum titlul semi-greu al Europei ar fi trebuit să fie de mult proprietatea sa.

AMATORII

Mult mai clare şi pline de învăţăminte pentru acei, cari vor organiza la vară în aer liber au fost succesele repurtate peste graniţă în iarna aceasta de amatorii români.

Cu o echipă alcătuită din elemente împrumutate, CFR-ul a făcut o propagandă utilă sportului românesc în Franţa.

La gloria culeasă în străinătate de gruparea ceferistă, însă, se cade să asociem cluburile «TIRUL» şi «IMCA», care au împrumutat trei elemente de valoare, pentru a asigura succesul turneului.

Organizatorii au fost bine inspiraţi, pentrucă unul din cei împrumutaţi — **Ilie Constantin** — a fost marele învingător al turneului. Elevul lui Chirilă Dan a disputat şase matchuri şi a repurtat tot atâtea victorii. Două abandonuri, un knock-out şi trei victorii câştigate la puncte, cu un avantaj variind între 12 şi 18 puncte.

Ilie Constantin nu este cel mai bun amator pe care-l avem astăzi. Mai este cel mai apt, ca să treacă la profesionism cu multe şanse de a se afirma dela început cu succes Ar fi păcat să-şi piardă timpul ca amator.

Dintre ceilalţi participanţi la turneul ceferist, **Rogozeanu şi Oşca** — primul de curând împrumutat grupării Imca — au depăşit toate aşteptările puse în ei.

Rogozeanu a cules cinci victorii din cinci matchuri disputate. In al şaselea a forfaitat din cauza unei răni.

Oşca a mers din succes în succ-Cu toată calitatea indiscutabilă a lui Rogozeanu şi Oşca, suntem de părere, că profesionismul ar câştiga mai puţin decât ar pierde amatorismul, dacă aceşti elevi ai lui Lancia ar lepăda hermina albă.

Cu toate că a fost mai puţin norocos decât Osca, colegul său Panaitescu, după ansamblul carierei sale, ni se pare mai apt să abordeze ca profesionist distanţele lungi.

De asemenea Băncescu, un element înzestrat cu reale aptitudini pentru box. Nu trebue uitat, că ieşanul la drept vorbind este copilul nimănui în box. Nu l-a învăţat nimeni meseria.

David nu şi-a dat toată măsura, fiind suferind. A avut totuşi la sfârşit o revenire de formă, impresionantă. Se pare, că acestui fapt se datorează solicitudinea cu care este înconjurat de conducătorii ceierişti.

*

Dacă **Spakow** şi **Sandu** se vor întoarce în ţară, folosirea lor de organizatori este indiscutabilă, iar dintre amatorii cari au vizitat Franţa **Ilie Constantin, Băncescu, Panaitescu** şi poate **David** sunt cei mai indrituiţi să treacă la profesionism.

RADU OTTULESCU

Franţa a învins Spania cu 7-3

PARIS 26 (Rador). — La Toulouse a avut loc un match internaţional de box amator între echipele selecţionate ale Franţei şi Spaniei.

Victoria a revenit echipei franceze cu scorul de 7—3 puncte, câştigând 6 matchuri, după ce a pierdut unul şi a terminat la egalitate un altul.

Reuniunea dela 8 Ma nu va mai avea loc

Din cauza timpului prea scurt, reuniunea proectată de gruparea CFR pentru ziua de Miercuri 8 Maiu la atelierele Griviţa a fost amânată cu două săptămâni.

Ea va avea totuşi loc Miercuri 22 Maiu tot la atelierele Griviţa.

In schimb, masa organizată din iniţiativa secţiunii de box CFR va avea loc în seara de Miercuri 8 Maiu ora 9, în saloanele restaurantului «Marica» din calea Griviţei No. 354.

Programul distribuirii plachetelor celor 8 boxeuri se va desfăşura în timpul acestei mese.

Reamintim că înscrierile la acest banchet se fac la d. Alfred Antoniu, secretarul general al secţiunii de box (str. Sevastopol 26 direcţiunea Tracţiunei) până cel mai târziu Sâmbătă 5 Maiu ora 6 seara.

Ai numai 2 picioare

cu care străbaţi toate drumurile o viaţă întreagă.

Cruţă-le, aplicând încălţămintei

TALPA DURABILĂ

PALMA-OKMA

Marathonul redus dela 5 Mai sortit unui strălucit succes

Organizare perfectă. — Cine va participa

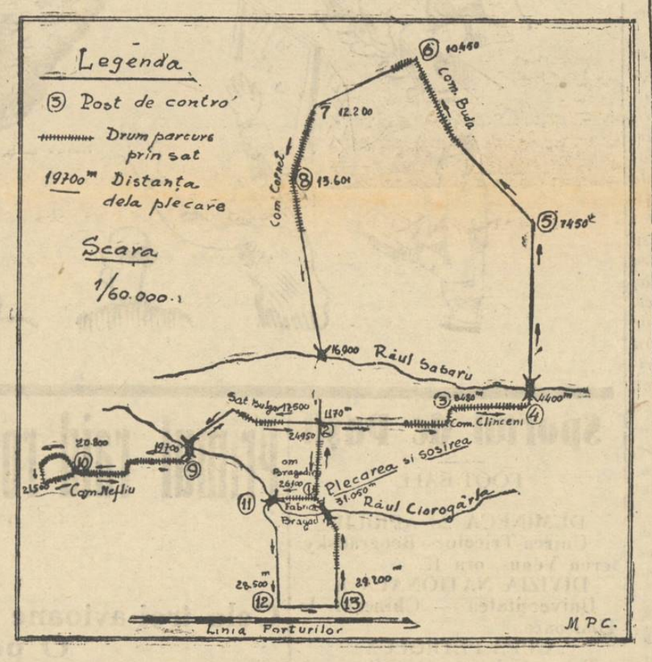

Traseul Marathonului

Am anunţat la timp iniţiativa d-lui Ing. Nae Mărescu preşedintele clubului Stadiul Român, de a organiza în ziua de 5 Maiu un concurs de Marathon redus pe distanţa de circa 30 km. Concursul organizat cu scopul de a pregăti pe concurenţii noştri în vederea Marathonului Balcanic.

Concursul este în aşa fel aranjat, încât să corespundă cât mai bine scopul pentru care a fost organizat.

Conducătorii grupării stadiste şi în acelaş timp organizatorii, au început pregătiri intense în vederea acestui concurs.

In ultima şedinţă de comitet, expunându-se planul cursei, s'a format din sânul comitetului o comisiune tehnică.

Parcursul a fost ales cât se poate de nimerit şi se prezintă în felul următor. Plecarea: Comuna Bragadiru din faţa fabricei de Spirt Bragadiru — prin sat spre punctul de control No. 4., trec podul de peste râul Sabre comuna Clinceni — prin satul Clinceni până la punctul de control No. 4., trec podul de peste râul Sebaru — înainte şosea până la punctul de control No. 5 — la stânga spre comuna Buda — intră în sat până la punctul de control No. 6 — la stânga pe şosea până la punctul No. 7, intră în comuna Cornetul (control No. 8) — înainte pe şosea trece podul de peste râul Sabar până la punctul de control No. 2, — la dreapta spre satul Bulgar din satul Bulgar spre podul de peste râul Ciorogârla, (Control No. 9) — intră în satul Nefliu până la punctul de control No. 10 fac un ocol prin sat şi retur prin Comuna Nefliu — trec podul de peste râul Ciorogârla prin satul Bulgar până la punctul de control No. 2 la dreapta spre şoseaua ce duce în com. Bragadiru trec din nou prin faţa fabricei — trec podul de peste râul Ciorogârla (control No. 11) înainte spre punctul de control No. 12 — la dreapta peste câmp spre punctul de control No. 13, — intră în comuna Bragadiru, trec podul de peste râul Ciorogârla cu sosirea în faţa fabricei de Spirt. Parcursul nu prezintă dificultăţi de teren, efectuându-se în majoritate pe şosea. Apoi numeroase puncte de control fac ca sarcina alergătorilor să fie mult mai uşoară. Deasemeni prin buna voinţă a posturilor de jandarmi din comunele pe unde vor trece alergătorii, se va opri circulaţia în timpul concursului.

CINE VA CONCURA

La această cursă pot lua parte a lergătorii majori de specialitate, legitimaţi la F.R.A. Vizita medicală se va face pe teren de către d. dr. Guriţă.

Ca trofeu principal la această cursă este cupa „Dimitrie Mironescu" administrator delegat al întreprinderilor Bragadiru.

In clasamentul pentru cupă contează primii doi sosiţi ai fiecărui club. Deasemeni numeroase premii individuale vor fi distribuite concurenţilor.

O PARTICIPARE NUMEROASA

In vederea acestui concurs clubul organizator oferă avantagii concurenţilor provinciali, cărora le oferă întreţinerea gratuită (casă şi masă) pentru zilele de 4 şi 5 Mai.

Lotul de participanţi la acest concurs va fi foarte numeros, provincia fiind şi ea bine reprezentată. Astfel până în prezent şi-au anunţat participarea dintre atleţii noştri provinciali de mare fond următorii:

Din Braşov: Ludovic Gall campion naţional de marathon şi excampion balcanic, Nemetzky, Mircan, Chicomban, Iosif Covaci, Baboie, etc.

Dela start nu va lipsi nici gălăţeanul Zinopol, ale cărui curse în ultimele două marathoane îl indică ca mare favorit al cursei dela 5 Mai.

Nici capitala nu se va lăsa mai prejos în ce priveşte participanţii. Lotul va fi numeros, mai ales din cluburile Stadiul Român, Grănicerul şi Viforul Dacia. Vor concura individual.

Inscrierile se mai primesc până în ziua de 4 Mai pe adresa d-lui inginer Nae Mărescu, fabrica de spirt Bragadiru

ATLETISM

Prima reuniune pe pistă a anului are loc la 5 Mai

—xx—

Sezonul atletic bucureştean de pistă se va inaugura anul acesta în ziua de 5 Maiu.

Liga de atletism Muntenia programase pentru această dată Cupa col. Emil Pălăngeanu, constând dintr'o reuniune cu handicapuri. In ultima şedinţă însă, disputarea acestei Cupe a fost amânată pentru altă dată, rămânând ca la 5 Mai să se dispute tot o reuniune cu handicapuri. In vederea acestei reuniuni programul a fost astfel întocmit:

Pentru copii: 50 metri şi 500 metri; *Seniori* 100 m., 300 metri, 1000 metri, 3000 metri; greutate, disc, suliţă, lungime şi înălţime.

Handicapurile maxime au fost întocmite şi le vom publica într'un număr viitor.

Inscrierile pentru acest concurs se primesc până Joi 2 Mai pe adresa: Clubul Viforul Dacia B.dul Regele Alexandru I No. 57 orele 19.30 când se vor stabili handicapurile de către comisia instituită în acest scop.

Ştiri

Joi 9 Aprilie apare publicaţia săptămânală «Bazar Sportiv Ilustrat» în 16 pagini format mare cu numeroase ilustraţiuni dela toate manifestările sportive de Paşti